

[Socialministeren.]

Grund hertil, og at Forsorgslovens § 306 derfor ikke afgav Hjemmel for, at den dem ydede Hjælp kunde betragtes som Fattighjælp.

Saafernt man vil gennemføre den foreslaaede Regel, vilde dette, saadan som jeg hævdede under Sagens Behandling i Fredags, medføre, at Kommuner, der optræder som Arbejdsgivere, i Konfliktsituationer vil blive stillet bedre end andre Arbejdsgivere, der ved at de i Modsætning til saadanne kan henvise den konfliktberørte Arbejder til Arbejde med den Virkning, at Nægtelse af at overtage Arbejdet medfører valgretsfortabende Virkning af den derefter ydede Hjælp.

Naar det ærede Medlem endvidere udtaler sig om de økonomiske Byrder for Kommunerne, der var en Følge af den gældende Praksis, skal jeg med Hensyn til dette Spørgsmaal ligeledes henvise til Socialministeriets Skrivelse til Sogneraadsforeningerne, hvor det om Tilfældene i Tølløse og Hvirring-Hornborg Kommuner udtales, at Forholdet netop var det, at Arbejdsløshedsprocenten paa det paagældende Tidspunkt var lav, nemlig for Tølløse Kommune 14 Medlemmer ud af 158 Medlemmer og for Hornborg 2 ud af 57 Medlemmer, saaledes at Omraadet for den Hjælp, Kommunerne skulde yde, kun skulde være ringe, regnet efter de for Ministeriet foreliggende Oplysninger om Forholdene ved Konfliktens Udbrud. Noget andet er, at man i Skrivelsen til Sogneraadsforeningerne har udtalt, at der kan rejses Spørgsmaal om, hvorvidt Reglerne for Udbetaling af Understøttelse i Henhold til Arbejdsløshedsloven maa ændres saaledes, at man udvider Kredsen af de Personer, der betragtes som omfattede af en Arbejdskonflikt, og dette Spørgsmaal var paa det paagældende Tidspunkt til Forhandling i Socialministeriets Arbejdsudvalg. Endelig citerer det ærede Medlem Slutningen af den nævnte Skrivelse, hvori det udtales, at det omhandlede Problem saaledes er taget op til nærmere Under søgelse og Overvejelse, og at der, da De samvirkende Sogneraadsforeningers Formand har Sæde i Socialministeriets Arbejdsudvalg, er den nærmeste Adgang for Sogneraadsforeningerne til gennem deres Formand at deltage i Drøftelser om eventuelle Æn-

dringer og Udformninger heraf, og det ærede Medlem forespurgte derefter, hvorledes dette Spørgsmaal laa. Med Hensyn hertil kan jeg henvise til Bemærkningerne til § 12 i det i Fjor vedtagne Lovforslag om Ændringer i Arbejdsløshedsloven af 20. Maj 1933; det udtaltes her:

„Efter at Gyldighedsperioden for de ved Socialministeriets Bekendtgørelse af 11. November 1932 i Henhold til § 17, Stk. 1, Nr. 1, i Arbejdsløshedsloven af 23. Juni 1932 fastsatte Regler for Kasserne Forhold under Strejke og Lockout, var udløbet den 1. Juni 1935, har Ministeriet fra Socialministeriets Arbejdsudvalg modtaget en Indstilling angaaende Fastsættelse af saadanne Regler for Tiden 1. Juli 1935—1. Juli 1938. Der har imidlertid ikke kunnet opnaas Enighed inden for Udvalget angaaende Spørgsmaalet, hvilket formentlig skyldes en forskellig Forstaaelse af Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, Nr. 1. Under disse Forhold har Ministeriet fundet det rigtigt at forlænge de ved Bekendtgørelse af 11. November 1932 fastsatte Regler som gældende indtil videre, dog længst til 1. Juli 1938. Da man derhos maa anse det for rettest, at Rigsdagen — under den herskende Tvivl om Forstaaelsen af den nævnte Bestemmelse i Loven — optager denne Bestemmelse til fornyet Overvejelse, har man — som Basis for Overvejelserne — formuleret Bestemmelsen saaledes, at den i store Træk er et Udtryk for Bekendtgørelsen af 11. November 1932 og den Praksis, der er fulgt ved Anvendelsen af Bekendtgørelsen.“

Disse Regler har Rigsdagen altsaa godkendt.

Hvad endelig angaar det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen's Udtalelser vedrørende Regeringens Stilling til Lovforslaget om ændrede Regler for Statens Refusion til Kommuner af visse Udgifter, kan jeg henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte under Forhandlingerne i Fredags; jeg har ikke noget at føje dertil.

De Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Victor Larsen paa Det konservative Folkepartis Vegne, giver mig ingen Anledning til særlige Bemærkninger, da det ærede Medlem jo ikke i Realiteten kom ind paa noget særlig stærkt Forsvar for de foreliggende Lovforslag og